

fra alle Sider erkendes, at Sygeforsikringen og Invalideforsikringen ikke kan opretholdes uden betydelige Tilskud fra det offentlige, vilde det ogsaa være en Urimelighed i den kombinerede Syge-, Invalide- og Alderdomsforsikring — omfattende i Hovedsagen de samme Mennesker som hidtil de to første Forsikringsgrene — at indføre en ny Præmie. Bortset fra, at Lovforslaget under Hensyn til, at Invalidere forhøjes paa forskellig Maade, fører Invalidepremien tilbage til det oprindelige, ved Loven af 1921 fastsatte Beløb, vil Forslaget derfor ikke paalægge de forsikrede større Ydelser end hidtil. Men idet Forslaget kræver, at enhver for at faa Aldersrente saavidt mulig skal sygeforsikre sig, vil det alligevel medføre, at der alt i alt tilgaar Forsikringen større Beløb end hidtil i Sygeforsikringskontingenter og Invalidepremier, hvilket atter vil betyde en tilsvarende Lettelse for det offentlige. Med Hensyn til den betydelige Tilgang til Forsikringen, som maa ventes at blive en Følge af det ny System, henvises til de af statistisk Departement i den som Bilag 5 trykte Skrivelse foretagne Beregninger. Ifølge disse Beregninger opfylder godt 200 000 Personer udover de nuværende ca. 1½ Million Sygekassemedlemmer de økonomiske Betingelser for Optagelse i Sygekasserne; hvis alle disse 200 000 optages, vil det tilføre Sygekasserne ca. 3½ Mill. Kr. i Kontingenter og Invalideforsikringen godt 1 Mill. Kr. i Præmier. Direktoratet for Sygekassevæsenet regner i den som Bilag 6 aftrykte Skrivelse dog kun med en Tilgang paa 100 000 Medlemmer. Hvor stor Tilgang Forsikringen vil faa af bemidlede Personer, er det vanskeligt at bedømme; anslaaer man Tilgangen til ca. 300 000, vil der indvindes et Beløb af godt 1½ Mill. Kr. i Invalidepremier. Hvis kun Halvdelen af nævnte Antal tegner Forsikring, vil Præmieindtægten altsaa blive ca. 800 000 Kr.

En Forudsætning for den ny Ordning maa det være, at der ydes de forsikrede, som af specielle Trængsaarsager (langvarig Sygdom eller Arbejdsløshed m. v.) ikke eller kun meget vanskelig kan udrede Medlemsbidrag og Præmier, Hjælp dertil, jfr. den nugældende Sygekasselovs § 13, Stk. 5, og de nærmere Bemærkninger nedenfor under e. Endvidere maa der med Hensyn til Adgangen til at opnaa Aldersrente gives en Undtagelsesregel for dem, som af Helbredshensyn ikke kan sygeforsikres, se nærmere herom nedenfor under k.

Den foreslaede Ordning lader sig ikke etablere ved en blot udvortes Sammenstil-

ling af Reglerne i den gældende Sygekasselov, Invalideforsikringslov og Aldersrentelov, men Sygeforsikringsgrundlaget maa udbygges og Reglerne for Invalide- og Aldersrente bringes i Overensstemmelse med hinanden.

Da Regeringen endvidere anser det for paakrævet, at der raades Bod paa Nedsættelsen af 1927 samt at den gældende Refusionsordning ændres, betyder Lovforslaget en Ændring af de hidtil gældende Regler paa en Række væsentlige Punkter.

Idet der angaaende nærmere Enkeltheder henvises til Bemærkningerne nedenfor til de enkelte Paragraffer, skal der med Hensyn til Lovforslagets Hovedpunkter bemærkes følgende:

a. *Sygeforsikrings-Grundlaget.* Hovedprincippet i Ordningen er det, at enhver, der er sygeforsikret i Henhold til Loven, samtidig er forsikret mod Invaliditet og berettiget til Aldersrente. Den Sygeforsikring, der her kommer i Betragtning, er den samme, som hidtil har været omhandlet i Sygekasseloven, nemlig Sygeforsikringen i anerkendte Sygekasser og statskontrollerede Sygeforeninger.

Efter gældende Lov er Optagelse i Invalideforsikringen forbeholdt *Medlemmer af anerkendte Sygekasser.* Denne Begrænsning er allerede for Invalideforsikringen i dens nuværende Skikkelse utilfredsstillende, idet en Person, der i yngre Alder paa Grund af sin økonomiske Stilling ikke kan komme ind i en Sygekasse, derved er afskaaret fra at sikre sig imod Invaliditet, skønt han jo meget vel senere — efter det fyldte 40. Aar — kan blive ubemidlet. Der er da ogsaa af det af Ministeriet for Sundhedsvæsen under 24. September 1927 nedsatte Udvalg angaaende Sygeforsikring af bemidlede stillet Forslag om at give saavel Medlemmer af statskontrollerede Sygeforeninger som bidragydende Medlemmer af Sygekasserne Adgang til Invalideforsikringen. Og naar Forsikringen fremtidig ogsaa skal omfatte Aldersrenten, anser man det for aldeles nødvendigt at foretage en saadan Udvidelse af Adgangen. En Mængde Mennesker befinder sig paa Grænsen mellem Bemidlethed og Ubemidlethed i Sygekasselovens Forstand, saaledes at de snart er over, snart under denne Grænse; og Muligheden for at komme under Grænsen er jo til Stede for alle. Adgangen til at sikre sig Invalide- og Aldersrente bør derfor ikke være afhængig af, om paagældende paa det Tidspunkt, da Forsikringen skal tegnes, befinder sig over eller under Grænsen.

Idet man giver *Sygeforeningernes Medlemmer* Adgang til Invalide- og Aldersrente